

[Anna Westergaard.]
 først træffes, naar Apotekerkommissionen har afsluttet sit Arbejde. Lovens Gyldighedsfrist er derfor foreslaaet sat til Marts 1950.

Princippet i Bestemmelserne om Pensionering af Apotekere og Apoteksmedhjælpere og deres Enker har været, at der til Pensionens Grundbeløb skulde ydes Reguleringstillæg efter samme Regler som for Statstjenestemænd. Denne Ordning kunde naturligvis ikke uændret fortsætte, efter at man for Statstjenestemændenes Vedkommende i 1946 gik over til at erstatte en væsentlig Del af Reguleringstillægget med det saakaldte pensionsgivende Tillæg. Siden da har man for Apotekervæsenets Vedkommende hjulpet sig igennem ved Tekstanmærkninger paa Finansloven og ved Overgangsbestemmelserne i Tjenestemandslovens § 192. Nu foreligger altsaa Apotekerkommissionens forlods afgivne Indstilling om en mere regulær Ordning af Pensionsforholdene.

Økonomisk vil Loven ikke faa væsentlig Betydning, men for de enkelte Personer vil den naturligvis betyde en rimelig Forbedring i den Tid, der hængaar, inden Apotekerlovens endelige Revision kan foretages.

Efter det foreliggende kan man vel gaa ud fra, at Forslaget har Tilslutning fra de interesserede Parter og Organisationen, selv om enkelte Medlemmer af det indstillende Udvalg under Apotekervæsenet har ønsket at bemærke, at Forslaget ikke helt svarer til, hvad de havde ønsket gennemført.

Forhaabentlig kommer denne Lov ikke til at gælde for hele den foreslaaede Gyldighedsperiode. Forhaabentlig afslutter Apotekerkommissionen sit Arbejde et godt Stykke Tid inden 1950, saa den tiltrængte Revision paa hele dette meget betydningsfulde Omraade kan finde Sted.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Det radikale Venstres Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg deler ganske de forskellige ærede Ordføreres Haab om, at Apotekerkommissionen hurtigst muligt maa kunne afslutte sit Arbejde, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det er et meget omfattende Arbejde, denne Kommission har paataget sig. Det drejer sig jo ikke alene om Apotekernes, men ogsaa om Medicinalfabrikkernes Forhold. Jeg tror imidlertid, det vil være muligt for Kommissionen at afslutte sit Arbejde, inden den Lov, der her er Tale om, udløber, altsaa inden 1950.

Over for den Beklagelse, der er kommet

til Orde over, at denne Lov kun faar tilbagevirkende Kraft til 1. April 1947, maa jeg sige, som det allerede er anført af en enkelt af de ærede Ordførere, at dette Lovforslag bygger paa den Betænkning, som Apotekerkommissionen har afgivet, og selv om ikke alle er fuldt tilfredse, er et meget betydeligt Flertal det dog. Lovforslaget giver sig ikke ud for andet end at skulle ordne dette isolerede Forhold vedrørende Apotekernes Pension.

Jeg takker i øvrigt samtlige ærede Ordførere for det venlige Tilsagn, de har givet om at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse her i Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 592 af 21. December 1945 om ekstraordinære Byggelaan til Boligbyggeri som Følge af Materiale-situationen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 349).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Byggeri og Boligvæsen (Kjærbo): Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 592 af 21. December 1945 om ekstraordinære Byggelaan til Boligbyggeri som Følge af Materiale-situationen.

Forslaget har været underkastet Udvalgsbehandling i det andet høje Ting, og jeg tillader mig at henvise til Udvalgets Betænkning og til den som Bilag til Betænkningen aftrykte Redegørelse for Byggesituationen.

Loven om ekstraordinære Byggelaan til Boligbyggeri som Følge af Materiale-situationen havde oprindeligt Gyldighed indtil Udgangen af Finansaaret 1945—46, men er siden blevet forlænget, senest ved Lov Nr. 122 af 15. Marts 1947, indtil 31. Marts 1948.

Hensigten med den nævnte Lov var at sikre de byggende mod de Tab, der kan opstaa ved, at Byggeforetagendet paa Grund af Materiale-mangel gaar i Staa, saa at Byggeriet ikke kan afvikles inden for en normal Byggeperiode.